

var dem, jeg citerede, og det var udelukkende på områder, som de har beskæftiget sig med. Jeg citerede omkring dansk økonomi fra den rapport, der kom fra Det Økonomiske Råd her den 27. november, og hvor vi senest har fået den trykte publikation. Det er citater derfra, det er dem, jeg tillod mig at citere, og jeg sagde, at jeg er helt enig i det citerede.

Jeg må så blot konstatere, at ministeren ikke er enig med de vismænd, som økonomiministeren selv udpeger. Der har nemlig aldrig samlet været flere på overførselsindkomst end i dag. Byrden har aldrig nogen sinde været større, og på trods af, at vi er i en højkonjunktursituation, er det altså ikke lykkedes at gøre op med det, der er det fundamentale problem: at vi er ude af stand til at finansiere de samlede offentlige udgifter.

Det er helt flot, at man bruger begrebet den offentlige sektors økonomi, når man inddrager kommuner og amter, men det, vi primært har ansvar for her i salen, er statens økonomi, og det problem er ikke løst. Man forsøger at løse det ved at hente mere end 20 mia. kr. i forskellige kasser ved det, vi kalder fup og fidus – kreativ bogføring.

Når vi bliver spurgt, hvad vi mener omkring senere tilbagetrækningsalder, og hvordan vi vil stimulere til det, ja, så var vi inde på det i går. Det er nemlig ved at gøre det attraktivt at blive på arbejdsmarkedet, og det har noget at gøre med, hvordan man indretter skattesystemet, hvordan man præmierer det at blive længere i forhold til folkepensionen, hvordan man stimulerer til øget opsparing, hvordan der er tillid til folkepensionen, uanset den opsparing man måtte have nået. Det er vejen frem, hvis man skal have tillid til, at det at blive længere på arbejdsmarkedet også kan betale sig. Og det har så også noget at gøre med den virksomhedsprofil, som man kan stimulere i den lovgivning, som regeringen står for.

Hr. Frank Aaen spørger, hvordan vi vil løse problemerne. Jeg kan bare give et beskedent bidrag – nu er den gule knap et generende lys-signal – men jeg vil anbefale f.eks. at læse Venstres »Frem mod år 2000«.

Det, vi foreslår som vores lidt bredere forslag til finansloven for 1997, er jo, at der skabes 170.000 nye arbejdspladser i den private sektor inden år 2000. Vi har også sagt, at det er markeringer, vi kommer med i forbindelse med ændringsforslag til finansloven, for vi vil meget mere. Vi vil noget helt andet. Vi vil nemlig have

folk i arbejde. Vi vil ikke have statsstyring. Vi vil stimulere til, at private virksomheder er i stand til at beskæftige langt flere, så vi får en varig fremgang i beskæftigelsen og en varig fremgang i vækst, så vi er i stand til at finansiere det velfærdssamfund, som de fleste af os herinde ønsker.

Formanden:

Så er der yderligere skrevet op til korte bemærkninger. Først hr. Erling Christensen, så hr. Klaus Hækkerup, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Jens Peter Vernersen og så hr. Jan Petersen, hvorefter disse fem får svar af hr. Thor Pedersen. Derefter er det hr. Ole Stavad, fru Pia Gjellerup, hr. Jes Lunde, hr. Bjørn Elmquist og finansministeren, hvorefter hr. Thor Pedersen igen skal svare, og så er hr. Frank Aaen skrevet op. Så vi har nogle gode minutter foran os.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Hjemme i Sdr. Nærå på Fyn er der ikke flere folkevogne, dem har skrotpræmierne taget.

Men dér spillede jeg på et old boys-hold i fodbold. For en del år siden, det var da Schlüter var statsminister, da tabte vores hold de fleste kampe. Vi var lidt kede af det, det er jo faktisk sjovest at vinde, men vi fandt på et godt slogan: Det gør ikke noget, vi taber, bare vi kommer glade hjem. Schlüter fortalte jo, at vi skulle være optimister. Det gik jo ufattelig godt med VK-regeringen. Underskuddet steg og steg på statens finanser, gælden voksede og voksede, og arbejdsløsheden steg og steg, men vi var glade i Sdr. Nærå, selv om vi tabte.

For en 3 år siden, det var da vores statsminister pludselig blev statsminister, begyndte vi igen at vinde. Vi havde set i 1992, at det faktisk var sjovere at vinde end at tabe. Europamesterskabet i fodbold fjernede mindreværds-komplekserne. Vi turde også nu i Sdr. Nærå tro på, at vi kunne vinde. Ja, jernhåndboldpigerne fortsatte i 1994 med det, mælkedrengene gjorde i 1992, og nu her i sidste uge gjorde pigerne det igen.

Det er faktisk sjovt at være på det vindende hold, og nu kommer Venstre og vil bilde os ind, at det går skidt i Danmark; det vil i hvert fald engang komme til at gå skidt, fordi der er orden i økonomien, arbejdsløsheden falder, der er balance på finansloven, vi har lav inflation osv., vi har råd til at købe julegaver til børn og børnebørn.